COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.5.2024
COM(2024) 209 final

2024/0114 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, cu privire la decizia participanților la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială de a actualiza anumite clauze de caducitate din Înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru schimbările climatice

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la o decizie de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, pentru a modifica data a două clauze de caducitate referitoare la clasele de proiecte G și, respectiv, I, din Înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru schimbările climatice (denumită în continuare „CCSU”) din Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”).

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Acordul

Acordul este un „acord tacit” („gentlemen's agreement”) între UE, SUA, Canada, Japonia, Coreea, Norvegia, Elveția, Australia, Noua Zeelandă, Turcia și Regatul Unit, având ca scop punerea la dispoziție a unui cadru pentru utilizarea ordonată a creditelor la export care beneficiază de susținere oficială. În practică, aceasta înseamnă că el stabilește norme care vizează eliminarea subvențiilor și a denaturărilor schimburilor comerciale legate de creditele la export care beneficiază de susținere oficială. Acordul a intrat în vigoare în aprilie 1978, are o durată nedeterminată și, cu toate că se bucură de sprijinul administrativ al Secretariatului OCDE, nu este un act al OCDE[1].

Acordul face obiectul unor actualizări periodice, ținând seama de evoluțiile pieței și ale politicilor care afectează acordarea de credite la export care beneficiază de susținere oficială. Acordul a fost transpus, devenind astfel obligatoriu din punct de vedere juridic în UE, prin Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[2]. Revizuirile clauzelor și condițiilor acordului sunt încorporate în legislația UE prin acte delegate în temeiul articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 1233/2011.

CCSU este o anexă la acord care prevede termene maxime de rambursare mai flexibile pentru proiectele favorabile climei pentru a stimula finanțarea acestora. Obiectivul este de a oferi clauze și condiții financiare adecvate proiectelor din anumite sectoare identificate ca având o contribuție semnificativă la atenuarea schimbărilor climatice, inclusiv proiectelor în domeniul energiei regenerabile, al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) și al eficienței energetice ridicate, al adaptării la schimbările climatice, precum și proiectelor în domeniul apei.

2.2. Participanții la acord

Comisia Europeană reprezintă Uniunea în cadrul reuniunilor participanților la acord (denumiți în continuare „participanții”), precum și în cadrul procedurilor scrise de luare a deciziilor de către participanți. Deciziile privind toate modificările acordului se iau prin consens.

2.3. Actul avut în vedere de către participanți

În 2023, participanții au adăugat la CCSU o serie de noi clase de proiecte care ar putea fi susținute în conformitate cu condițiile acesteia. Pentru două dintre acestea, clasa de proiecte G (Producție cu emisii scăzute) și clasa de proiecte I (Minerale și minereuri pentru energie curată), s-a convenit că capacitatea de a sprijini tranzacțiile din aceste clase cu flexibilitățile prevăzute în CCSU va fi evaluată pe bază individuală întrucât nu era posibil să

[1] Conform definiției de la articolul 5 din Convenția OCDE.

[2] Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE (JO L 326, 8.12.2011, p. 45).

se ajungă la un acord cu privire la criteriile de definire a acestor clase de proiecte, în special deoarece nu existau criterii convenite la nivel internațional. În plus, pentru a stimula participanții să convină asupra unor criterii, au fost incluse clauze de caducitate pentru ambele clase de proiecte după cum urmează: „După 30 iunie 2024, această clasă de proiecte încetează să mai fie utilizată, cu excepția cazului în care participanții convin altfel. În același timp, participanții vor revizui standardele internaționale elaborate până atunci și vor decide dacă le vor include în această rubrică.”

Deși nu a fost convenit niciun criteriu și nu a fost susținut niciun proiect în cadrul celor două clase de proiecte, este în interesul UE să se mențină posibilitatea de a aproba proiecte individuale în cadrul acestor clase de proiecte, dacă este cazul, și să se acorde mai mult timp pentru elaborarea unor criterii pertinente în cadrul altor foruri internaționale. Toți ceilalți participanți și-au exprimat interesul pentru menținerea celor două clase, fie sub forma unei noi clauze de caducitate, fie sub forma unei clauze de revizuire.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Uniunea Europeană trebuie să sprijine o modificare a acordului pentru a include o nouă clauză de caducitate valabilă cel puțin până la 30 iunie 2026. Alți participanți pot propune trecerea la o clauză de revizuire sau stabilirea unui termen mai lung, soluții care ar putea fi, de asemenea, acceptabile.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire a „pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumente care nu au efect obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”[3].

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Actul avut în vedere are vocația de a influența în mod decisiv conținutul legislației UE, și anume Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului. În acest sens, articolul 2 din regulamentul menționat prevede că „Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 3, pentru a modifica anexa II ca urmare a modificării orientărilor convenite între participanții la acord”. Aceasta include modificări ale anexelor la acord.

[3] Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la creditele la export, care se încadrează în domeniul de aplicare al politicii comerciale comune. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 207 din TFUE.

4.3. Concluzie

Este necesar ca temeiul juridic al deciziei propuse să fie articolul 207 alineatul (4) primul paragraf din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. PUBLICAREA ACTULUI AVUT ÎN VEDERE

Întrucât actul care urmează să fie adoptat de către participanți va aduce modificări CCSU, este necesar ca acesta să fie publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* după adoptare.

6.

2024/0114 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, cu privire la decizia participanților la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială de a actualiza anumite clauze de caducitate din Înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru schimbările climatice

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Orientările cuprinse în Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”) au fost transpuse și, prin urmare, au devenit obligatorii din punct de vedere juridic în UE în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[4].

(2) Clauzele de caducitate pentru clasele de proiecte G și I din Înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru schimbările climatice (denumită în continuare „Înțelegerea sectorială privind schimbările climatice”) vor expira la 30 iunie 2024.

(3) Este în interesul Uniunii ca astfel de proiecte să poată beneficia în continuare de condițiile favorabile prevăzute în Înțelegerea sectorială privind schimbările climatice și să existe în continuare posibilitatea de a se ajunge la un acord cu privire la criteriile aplicabile acestor clase de proiecte. În acest scop, Uniunea trebuie să sprijine prelungirea clauzei de caducitate sau înlocuirea acesteia cu o clauză de revizuire, cel puțin până la 30 iunie 2026.

(4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, întrucât decizia avută în vedere de către participanții la acord (denumiți în continuare „participanții”) va fi obligatorie pentru Uniune și va fi de natură să influențeze în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, în temeiul articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 1233/2011,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, de către participanții la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială este stabilită în anexă.

[4] Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE (JO L 326, 8.12.2011, p. 45) [denumit în continuare „Regulamentul (UE) nr. 1233/2011”].

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele